

Eleki Krónika – 2003. március

A 2003-as költségvetésről tárgyaltak

A március 3-ai önkormányzati ülés egyik legfontosabb témája az idei költségvetés elfogadása volt, mely során a képviselők támogatták a pénzügyi bizottság javaslatát is, melynek a lényege a racionálisabb gazdálkodásra való törekvés.

Napirendi pontként szerepelt az általános iskola alapítói oklevelének a módosítása is. Ennek megfelelően ezen intézmény nemzetiségi iskolának számít, ahol a mostani német mellett román és szlovákot is oktatni fognak!

A testület jóváhagyta a helyi orvosok feladatellátásáról szóló szerződéseket, de az ügyeleti és készenléti díjak ügyében döntés csak a későbbiekben várható.

A képviselők megszavazták még a köztisztviselői követelményrendszert is, illetve az önkormányzat első félévi ütemtervét is.

Az önkormányzat most is megerősítette, hogy támogatja a helyi középiskola azon szándékát, hogy részben saját erőből új épülettel bővítse intézményét.

A zárt ülésen szociális és személyi kérdésekről tárgyaltak, illetve elbírálták a kérelmeket is.

Rapajkó Tibor

Tisztelgés az 1848-as magyar forradalom előtt

Tisztelt ünneplő közönség, jelenlévők!

Most azért gyűltünk össze, hogy megemlékezzünk az egyik legnagyobb magyar történelmi eseményről. Mielőtt bármit is mondanék, hallgassuk meg ezt a következő, Kossuthról szóló tanulmány részletét, melynek a szerzője egy korabeli francia író, publicista, G. Valbert /1829-1899/: "Kétféle ember van, aki nem változik és aki változik. Az utóbbiból van több, ők az okosabbak... Az az ember, akinek a politikában szilárd elvei vannak, és nem hajlandó engedni belőlük, az az ember, aki nem szívleli meg a körülmények sugallatát, és aki nem hajlandó számolni a tényekkel, arra ítéltetett, hogy szándékai szomorúan elvetéljenek, ... Valaki azt találta mondani, hogy csak Isten és az oktondiak nem változnak, tegyük hozzá: továbbá a meg nem alkuvók és a forradalmárok."

Úgy hiszem, hogy ezek az okos gondolatok még napjainkban is helytállóak, de most csak inkább a múlttal foglalkozunk!

Gondoljunk bele, milyen nagy hit, elszántság kellett ahhoz, hogy pl. több, mint százötven évvel ezelőtt valaki az akkori elnyomó hatalommal szembe merjen szállni Magyarországon. Nem kevesen voltak azok, akik már korábban tudták, hogy már igen régóta nem jó irányba mennek a dolgok, és ezért minden lehetséges fórumon megpróbálták mindent megtenni ellene, de sok sikert nem tudtak elérni.

A reformkor jelesei mind tudták, hogy az akkori Magyarország modernizálása alapvető kérdés. Nagyon bölcsen látták azt is, hogy hazánk számára a mérce a Nyugat, pontosan Anglia.

Az akkori politikusok egy része most is példakép, mert olyan célokért küzdöttek, amelyek valóban a magyar haza felemelkedését szolgálták, vagyis az akkor már elmaradottnak számító feudális viszonyokat fel kell számolni, és azt fel kell váltania egy sokkal fejlettebb polgári rendszerrel.

Milyen nagy erkölcsi erő kellett ahhoz, hogy valaki azt mondja, hogy számára sokkal fontosabb az ország sorsa, mint a sajátja. Erre talán egyik legszebb példa gróf Széchenyi István élete, hisz ő korának egyik leggazdagabb emberének számított, de ez "nem zavarta" őt abban, hogy a nevét adja egy olyan politikához, amely célként fogalmazta meg a nemesi kiváltságok eltörlését, amely többek között őt is érintette! Nem hiába nevezünk most is Kossuth szavaival a legnagyobb a magyarnak.

A reformkor nagyjai, de a márciusi ifjak előtt azért is kell tisztelgés az utókornak, mert jó

érzékük volt a világpolitikai helyzet értelmezéséhez is. Jól látták, hogy az 1815 és 1849 között létező Szent Szövetség a XIX. közepére meggyengült, amit a magyarok is jól ki tudnak használni. Az 1848. február 22-én kitört párizsi és a március 13-ai bécsi forradalom után, már március 15-én következett a magyar forradalom, ami megelőzte a március 18-ai berlini és milánói eseményeket!

Hazánk példát mutatott a világnak 1848-49-ben. 1848 tavaszán egy új Magyarország született. Az akkori forradalomból mindig erőt tudott meríteni az elnyomott magyarság, mint ahogy 1956-ban is történt. Reméljük, hogy sohasem kell ilyen tragikus helyzetben követni az egykori forradalmárok példáját!

Kérem, hogy Kossuth, Széchenyi, Petőfi, Irinyi, Jókai, Degré, Vidats és még sok más hős emléke előtt tisztelegve helyezük el a koszorúkat és virágokat!

/Ez a beszéd 2003. március 14-én hangzott el az eleki 1848-as emlékműnél, a Radványi György középiskola diáksága előtt./

Rapajkó Tibor

Kihelyezett ülés a városházán

Békés Megye Képviselő-testülete Nemzeti és Etnikai Kisebbségi Bizottsága 2003. március 4-én tartotta kihelyezett ülését Eleken. Az ülés Elek Város bemutatásával kezdődött. Pluhár László polgármester úr tájékoztatta a megjelenteket az elmúlt időszak eseményeiről. Tolnai Péter úr, a bizottság elnöke köszöntötte a megjelenteket és gratulált Kreszta Traján úrnak, hogy ismételten a Magyarországi Románok Országos Önkormányzatának elnökévé választották.

Kreszta Traján úr további együttműködéséről biztosította a megjelenteket. Elmondta, hogy a román oktatási intézmények döntő többsége megyénkben és megyénkben kívül is kis létszámú 50-100 tanulóval működik. Az elmúlt évben 80-90%-os volt a központi költségvetési támogatás, ebben az évben csak 63%-os és így az intervenciós alap igénybevételével szeretnék kiegészíteni a támogatásokat. Megoldást kell találni a román oktatás területén is a kis létszámú iskolákat működtető forráshiányos települések támogatására. A nemzetiségi iskolák hosszútávon történő működésének feltételét úgy kell biztosítani, hogy a településen ne okozzon költségvetési, területi, lakossági feszültséget. Az eleki és a battonyai román iskolák fejlesztését az országos önkormányzat is segítőtleg támogatja.

Második napirendi pontként a város cigány, német, román, szlovák kisebbségi önkormányzatainak tájékoztatója hangzott el. Cinanó János úr a Cigány Kisebbségi Önkormányzat elnöke arról beszélt, hogy önkormányzatuknak elsősorban a város cigány közösségének érdekét kell képviselnie, programjaik is e közösség erősítését egységbefogását szolgálja ebben az évben illetve ciklusban. Csatlakozni kívánnak a megyei, községi rendezvényekhez, képviselni kívánják a város cigány közösségét, az intézményekkel az óvodával, iskolával jó partneri együttműködésre törekednek. A cigányok által lakott településrészen folytatni kívánják a megkezdett fejlesztéseket, ehhez kérik az önkormányzat segítségét.

Szelényi Ernő úr, a Német Kisebbségi Önkormányzat képviselőjében arról szólt, hogy a városban ma is jelentős létszámú közösség képviseli programjaival a német hagyományőrzést. Igen élénk volt az elmúlt évben a közösségi életük, a bálók, a rendezvények jelentős tömegeket vonzottak. Sikerült a tájház továbbépítését is megoldani. Kiváló kapcsolatot tartanak a megye, az ország más német közösségeivel illetve a kitelepített elekiekkel is, akik jelentős támogatást nyújtanak a rendezvények magtartásához, a tájház szépítéséhez.

Botás László úr, a Román Kisebbségi Önkormányzat elnöke fontos feladatuknak jelölte meg a közösség hagyományápolását, a nyelvhasználat szélesebb körű alkalmazását, az 56 éves múltra tekintő hagyományőrző táncgyűttesük megfiatalítását és a régi "színvonal" elérését. Sajnálatos tényként értékelte, hogy a március 3-i képviselő-testületi ülésen megtárgyalt anyagot a Román Kisebbségi Önkormányzat nem véleményezhette. A döntés arra vonatkozott, hogy az általános iskola alapító-okiratába kerüljön be a román nemzetiségi nyelv oktatása. A kisebbségi

önkormányzat a városban élő román közösség érdekeit képviselve partneri együttműködésre törekszik a képviselő-testülettel, az intézményekkel és a társ kisebbségi önkormányzatokkal.

Dr. Kuruczné Czvalinga Judit asszony, a Szlovák Kisebbségi Önkormányzat elnöke örömet fejezte ki, hogy az őszi választáskor először hoztak létre szlovák kisebbségi önkormányzatot. Munkájukat munkaterv szerint kívánják végezni. Szeretnének kapcsolatot kiépíteni a tótkomlói önkormányzattal, valamint felvenni a szlovákiai Galánta Város önkormányzatával is a kontaktust. A Pacsirta Néptáncsoport már hosszabb ideje eredményesen működik, gazdag szlovák programmal rendelkeznek, és szeretnének létrehozni a közösségen belül egy citerazenekart is.

Lénárt Istvánné asszony, az általános iskola igazgatója tájékoztatójában elmondta, hogy az iskola 503 fős tanulólétszámából német nemzetiségi programban 175 tanulójuk vesz részt. A szaktanárok felkészültek és eredményesnek ítélte a németországi testvértelepülés iskoláival való kapcsolattartást, szakmai csereprogramot. A testület alapító okirat bővítésével kapcsolatos döntése megítélése szerint hosszú távon nem veszélyezteti a Román Általános Iskolát, de bővítheti a román nyelvet megismerő eleki tanulók számát.

Papp János úr, a Román Általános Iskola igazgatója arról szólt, hogy intézetükben 53 fő tanul jó szaktanári ellátottság mellett és javítandó intézményi feltételek között. Az iskola tanulói, tanárai részt vesznek a város, a megye rendezvényein, hagyományápoló ének és gyermektáncsoportjuk működik.

Pluhár László polgármester úr hozzászólásában elmondta, hogy a város képviselő-testülete és vezetése mindenkor partneri kapcsolattartásra törekedett és törekszik a kisebbségi önkormányzatokkal. Az esetleges problémák és a jogos észrevételek törvényes megoldását kívánja képviselni és szem előtt tartani a jövőben is. Az önkormányzatoknak nyújtott támogatásokat célirányos feladatellátásra tudja a város biztosítani és visszamenőleg is látni kívánja a juttatott költségekből megvalósított feladatok költségelszámolását. A Román Kisebbségi Önkormányzat által tett észrevételt figyelembe véve arra kíván törekedni, hogy a román közösség jogosítványa ne csorbuljon.

Tolnai Péter úr, a bizottság elnöke összefoglalójában példaértékűnek ítélte a kisebbségi képviselő-testületek, a város oktatási, közművelődési intézményeivel, civil szervezeteivel való munkát. Meggyőződése, hogy az önkormányzatok és a települési testület törvényes együttműködésének minden feltétele teljesül.

A bizottsági ülést követően a résztvevők megtekintették a hagyományos húshagyó keddi jelmezes felvonulást, majd látogatást tettek a Román Általános Iskolában, a Német Közösség Házában (Leimen Ház) és tiszteletüket tették az országból elűzött németek közelmúltban elkészült országos emlékhelyén.

Lantos Mihályné

Új helyre költözködnek

A Családsegítő- és Gyermekjóléti Szolgálat székhelye előreláthatóan a közeljövőben változni fog, az elkövetkezendőkben a polgármesteri hivatal egyik irodahelyisége helyett a Védőnői Szolgálat épületének - Kétegyházi út 23. szám alatt - volt szolgálati lakásában fejtenek ki tevékenységet az intézmény munkatársai.

Még mielőtt azonban egyfajta összegzést végeznénk a szolgálat elmúlt esztendei - 2002 - programjairól, érdemesnek tartjuk néhány gondolat erejéig bemutatni az intézményt, bár sejthető, hogy az érintett lakosok körében valamelyest tisztázottak a kérdések. A városi Családsegítő- és Gyermekjóléti Szolgálat 1997-ben kezdte el tevékenységét, addig nem volt ilyen jellegű szociális ellátási forma. Már az intézmény neve is sok mindent elárul, családsegítő, mert családsegítést végez, lelki problémák, családi konfliktusok, krízisek esetén nyújt segítséget az egyén és a családok részére. Tájékoztatást ad hivatalos ügyek intézéséhez. Figyelemmel kíséri a lakosság szociális és mentálhigiénés állapotát. A helyi közösség humán szolgáltató intézményeként kapcsolatban áll az

egészségügyi szolgálatokkal, gondozó és egyházi intézményekkel.

A gyermekjóléti szolgáltatás célja a gyermekek pszicho- szomatikus és mentális (lelki, testi és értelmi) védelme a családban történő nevelésének elősegítése érdekében. A szolgálat összehangolva a Védőnői Szolgálattal szervezési és szolgáltatási feladatokat végez. Segíti a nevelési- oktatási intézmények gyermekvédelmi feladatainak ellátását. Kapcsolatban áll a városban működő általános- és középiskola gyermekvédelmi felelőseivel, a Területi Gyermekvédelmi Szakszolgálattal, a Módszertani Családsegítő Szolgálattal és más társintézményekkel.

A szabadidős programok szervezésével pedig lehetőséget nyújtanak a kikapcsolódáshoz. Szolgáltatásiak: táborok, szabadidős programok, pszichológiai tanácsadás, fejlesztő pedagógus. Ügyintézés: kérvények, beadványok megfogalmazása, nyugdíj, GYES, GYET, rokkant nyugdíj problémák.

Amikor befejeztük az előbb elmondottak jegyzetelését, András Károlynét, a Családsegítő- és Gyermekjóléti Szolgálat vezetőjét arra kértük meg, hogy gyakorlati példákkal elevenítse fel az elmúlt esztendő főbb történéseit. Az intézmény vezetője előljáróban elmondta, hogy a szolgálat az elmúlt év során teljes egészében tudta realizálni a kitűzött célokat. Gyakorlati példákkal illusztrálta az előbb elmondottakat. A korábbi időszak folytatásaként 2002-ben is rendszeresen tartottak ruhaosztási akciókat. A szétszított ruházati és egyéb használati cikkek egy része a lakosság részéről gyűlt össze. A gyűjtés egyébként folyamatosan történik, a további adomány pedig Németországból érkezett, az elmúlt esztendőben két alkalommal jegyezték ilyen jellegű küldeményt. A szisztematikus gyűjtésnek köszönhetően hozzávetőleg 100 zsáknyi használati cikket - ruhanemű, gyerekjátékok, bútor, edény és egyéb háztartási kellék - osztottak szét a rászoruló körében, akik a helyi Elek Televízióból, illetve a városszerte kihelyezett plakátokról értesülhettek az akciókról, amelyet szinte évszakonként megtartottak.

A rászoruló jelentős hányada részesült adományban. Ami az akciók jövőbeni terveit illeti: a használati cikkek, kellékek szétszítása módosul az eddigiekhez képest. Ezen elképzeléshez szorosan kapcsolódik az adott raktárhelyiség, amely a Védőnői Szolgálat épületében kialakítható, a lehetőség ez idáig hiányzott. A raktárban mód nyílik a beérkezett adományok szelektálására és azok tartós tárolására, mindebből fakadóan az igénylő pillanatnyi szükségletét lehet kielégíteni. Ez előfeltétele lehet annak, hogy az adományban mind szélesebb réteg részesüljön. E szolgáltatás mellett nézzünk egy szabadidős gyermekprogramot. Ezen a téren is megvalósultak a tavalyi évre vonatkozó elképzelések, melyek az idén is folytatódnak. A nyári táborra - július 8-a és 12-e között - az előzetes népszerűsítésnek köszönhetően harminc gyermek jelentkezett. Az érintettek teljes ellátásban - reggeli, ebéd, délután gyümölcs - részesültek. A napi program délelőtt 9 órától vette kezdetét és délután 3 óráig tartott. A helyszín a sportcsarnok udvara volt, az időjárás kedvezett az elképzelésnek, szép, napos, meleg idő járt. Általában 10 órai kezdettel kézműves foglalkozásokon vettek részt a táborlakók, a programot a békéscsabai Kézműves Iskola vezette. A foglalkozások alkalmával a gyermekek csuhét fontak, textilt festettek, gipszet öntöttek, gyöngyöt fűztek vagy egyéb termékből állatfigurákat készítettek. A finom ebéd elfogyasztása után volt amikor sorversenyt - kötélhúzás, zsákbanugrálás, labdapattogtatás - rendeztek, vagy pedig felvilágosító előadást tartottak. Dr. Néveriné Czákó Magdolna pszichológusnő előadásában az alkohol- és a drogfogyasztás veszélyeiről értekezett. Volt, hogy bográcsost főztek, papírsárkányt készítettek a gyermekek, vagy pedig egy kiadós utazás után megtekintették a Szegedi Vadasparkot. A nyári tábor zárónapján a szegedi Léghajó Színház zenés összeállításán szórakozhattak. A tábort a szervező Családsegítő- és Gyermekjóléti Szolgálat támogatta.

A nyár után megérkezett az ősz, a tanévkezdés, majd pedig elérkezett az őszi szünet. Ennek apropóján őszi tábort rendeztek, a Családsegítő- és Gyermekjóléti Szolgálat ezt a Reibel Mihály Városi Művelődési Központtal szervezte meg. Az idő ezek után sem állt meg, beköszöntött a december, amikor a Mikulás-ünnepséget, valamint a Minden gyermek karácsonya fedőnevű, széles körben igen népszerű rendezvényt tartották.

Ami az elkövetkezők terveit illeti: a városban egyelőre nincs megoldva a hat hónapos kortól három éves korú gyermekek intézményi ellátása. E probléma felszámolására indít kezdeményezést a

Családsegítő- és Gyermekjóléti Szolgálat. Az ezirányú igények feltérképezése már a közeljövőben kezdetét veszi. Az intézménynek két alternatívája van: az egyik a bölcsődei elhelyezés, a másik a családi napközi ellátás. A két lehetőség közüli kiválasztásnál természetesen szerepet játszik az anyagiak kérdése is.

Az intézmény az idén is folytatja a már beindult programjait: a nyári táborral kapcsolatban elképzelhető, hogy nem helyben, hanem a környező települések egyikén, vagy pedig egy távolabbi, természeti adottságokban gazdagabb településen fogják realizálni. Az idén is folytatják a fejlesztő pedagógus, illetve a pszichológus programot. Mindkettőre megfelelő igény mutatkozik.

Végül, de nem utolsó sorban, a Családsegítő- és Gyermekjóléti Szolgálat az intézmény fejlesztése, valamint új szolgáltatások beindítása érdekében továbbra is megkülönböztetett figyelemmel kíséri a különböző pályázati lehetőségeket.

B.N.

Karcsúsodik a foglalkoztatottak száma

Tudvalévő, hogy a közmunkaprogram városunkban (is) évek óta megkülönböztetett helyet foglal el a munkanélküliség részbeni felszámolásában. Székely Lászlót, a polgármesteri hivatal főelőadóját arra kértük meg, hogy értékelje a 2002. évben tapasztaltakat. A főelőadó egyebek mellet elmondta, hogy az előző esztendőben is a közterületek karbantartását, a középületek felújítását elsősorban közhasznú munkások foglalkoztatásával, közmunkaprogramok igénybevételével oldotta meg a város. A Békés Megyei Munkaügyi Központ 2002-ben is aktív foglalkoztatási programokat szervezett a tartós munkanélküliek, valamint a kiemelten hátrányos helyzetű munkanélküliek részére. Ezzel a szemlélettel Elek Város Polgármesteri Hivatala azonosult, partnere volt a kezdeményezésnek. Az e témakörre szánt anyagi keret természetesen erősen befolyásolta a statisztikai adatok mutatóit, és mivel az e célra szánt erőforrás lecsökkent, ez kihatással volt a programok egészére. Ezzel magyarázható, hogy csak rövidebb időtartamú - kettő és négy hónap között - foglalkoztatásra nyílt lehetőség. Most pedig konkrét példákkal érzékeltetjük az előző esztendő közhasznú munkaprogram gyakorlati eredményeit. A Békés Megyei Munkaügyi Központ kiemelt figyelmet szentelt a csapadékvíz-elvezető árkok karbantartására, e közmunkaprogram eredményeként a Gyulai úti árokszakas egy részét felújították, emellett sor került a Kun Béla, Kossuth Lajos utcai árkok szakaszos felújítására is. Közhasznú foglalkoztatás keretében 600 méter betonút épült - Munkás, Dugovics Titusz, Bem József utcák - a város különböző területein. A betonút építése mellett a járdák karbantartása, felújítására is sor került: 1800 folyóméter járdalapokból készült járdafelületet szedtek fel, illetve raktak újra, 730 köbméter betonjárdát építettek, valamint nyolc helyen alakították balesetmentessé a csatornaátjárókat. A város lakosainak már hosszabb ideje problémát jelent a belterületi csapadékvíz-tározó tavainak nádrengetege, a gondok elsősorban a tűzvédelmi szempontok figyelembe vételével jelentkeztek, de természetesen nem elhanyagolható a rágcsálók kártékonyasága, valamint az illegális személerakóhelyek elszaporodása sem. Az elmúlt esztendőben hathatós beavatkozással három ilyen helyen sikerült rendet teremteni, a több éves nádat, nádtörmeléklet letakarították, jelentős részét leégették, évközben pedig rendszeres nádvégást végeztek. Sikerként értékelhető a város területén található parkok állagának javítása, ezt folyamatos fűnyírással, a meglévő dísznövényzet ápolásával, újabb telepítésével érték el.

A közmunkaprogramban átlagosan 30 fő vett részt, az előző esztendőben pedig 130-140 főnek biztosított munkát a városi önkormányzat, ami azt is jelenti, hogy a Békés Megyei Munkaügyi Központtal közösen 130-140 főnek sikerült biztosítani a munkaerőpiacon belüli megmaradását. Ami pedig az idej kilátásokat illeti: a város költségvetésének szigorítása hatékonyan fogja érinteni az e jellegű foglalkoztatást, kevesebb munkanélküli kapcsolódhat be a közmunkaprogramba.

B.N.

Elekiek részvétele az 1848-49-es magyar forradalomban és szabadságharcban

Eddig gyakorlatilag nem sok írásbeli dokumentum állt a rendelkezésünkre, mely alapján egyértelműen azt tudnánk mondani, hogy az elekiek is valamilyen módon részt vettek a szabadságharcban. Szerencsénkre azonban Ament Andor kéziratban lévő családtörténeti munkájában /2001/ idéz Braun Ferenc /1858-1946/ naplójából is, melyben többek között ezekről a szép dolgokról is olvashatunk: "Feucht és Kollmann nemzetőrtisztek egységei is letáboroztak a község szélére, hogy harácsoljanak. De Száll Antal prépost, a falu plébánosa minden alkalommal kiegyezett velük. Előfogatosokat ajánlott fel, a lakosság pedig hordta a sok kenyeret, szalonnát, bort a faluszélen várakozó nemzetőröknek. Így mentesült a község a nagyobb bajtól.

A világosi fegyverletétel előtti napokban több eleki előfogatos volt az aradi vármegyeház udvarán, onnan lettek irányítva. Braun Ádám is ott volt. /Született 1830-ban./ Mielőtt az oroszok a honvédsereget körülfogták, nagyon sokan elszöktek. Az ő kocsijára is három tiszt szállt fel Szentanna, Simánd felé menekültek.

A szabadságharc eltiprása után jött a leszámolás. Eleken is voltak árulók, akik a prépostot beárulták, mint aki a szabadságharcot támogatta. Szerencsére Zielbauer Sebestyén jómódú és tekintélyes gazda több hasonló gondolkodású emberrel a prépost mellett tanúskodott. Hangoztatták, hogy éppen a prépost úr helyes intézkedései folytán nem történt Eleknek semmi baja, mert a nemzetőrök sokan voltak, akik szerették volna kirabolni, esetleg felgyújtani is. És így nem lett semmi kellemetlensége a prépost úrnak."

A naplórészlet mindenképpen feljogosít minket arra, hogy büszkék legyünk az egykori elekiekre, hisz amit tettek, mindenképpen bölcsességre és bátorságra utal.

/Nem szabad elfelejtenünk azonban arról sem, hogy akkor is voltak olyanok is, akik egy rossz rendszerben még saját földijeinek is még rosszabbat akartak!/ A legnagyobb dicsőség Száll Antal plébánosé, aki különben a legtöbb ideig, 56 évig /1819-1875/ szolgált Eleken, itt is temették el! A hálás utókor még utcát is elnevezett róla, de 1945 után azonban ezt is meg kellett változtatni. Emlékének ápolásában még mindig adósak vagyunk. Vajon meddig?

Rapajkó Tibor

Számítógép a lakosság szolgálatában

A polgármesteri hivatal előterében 2003. március 3-tól működik egy számítógép, amely azt a célt szolgálja, hogy a város lakói közvetlenül tájékozódhassanak a megyében fellelhető állásajánlatokról, melyek a munkaügyi hivatalhoz bejelentett (hivatalos) álláshelyek. Az itt felállított számítógép segítséget ad mindazoknak, akik nem rendelkeznek állással vagy más munkahelyet szeretnének maguknak keresni. A gép kezeléséhez segítséget kapnak, és egyben az érdeklődők kényelmét is szolgálja, mivel nem szükséges Gyulára, Békéscsabára beutazni. Javasoljuk, hogy akinek ilyen problémája van, bizalommal keresse fel a polgármesteri hivatalt.

Lantos Mihályné

Téli, hagyományos, batyus, sváb bál

Talán már nem volt annyira zord hideg a sváb bál megrendezésének napján, mint az előző kettőn, a cigány- és a román bálon. Még jóval hamvazószerda előtt, február 22-ére hívtuk a vidéki és helyi mulatni vágyókat meghívókkal és az Elek TV-n keresztül is.

A meghívó fedelén lévő motívum újként hatott, mert egy népviseletbe öltözött párt ábrázolt és ez az előző meghívókhöz képest újat jelentett. Az eleki címzettek mellett sok vidéki is szerepelt a listánkon. Mint minden évben eddig, természetesen meghívtuk a többi német kisebbségi

önkormányzat képviselőit is. Nagy örömünkre a gyulai, az újonnan alakult békési és a gyomaendrődi képviselők és barátai is megtisztelték rendezvényünket. A békésiek először vettek részt ilyen rendezvényen, és csak felsőfokon beszéltek a bál hangulatáról. Nagyon jól érezték magukat. Jelenlétével megtisztelte a bált, az eleki németiséget Tolnai Péter úr, a Békés Megyei Nemzeti és Etnikai Bizottság újonnan választott elnöke és kedves felesége. Ők is elismeréssel szóltak a bál rendezéséről és a pergő, jó hangulatról. A vele készített interjúban elmondta a tv-nézőknek, hogy első ténykedése is Elekhez fűzi, ugyanis a Városi Kisebbségi Napon - 2002-ben - ő mondta az ünnepi beszédet. Itt alkalom nyílt arra, hogy Elek Város 4 kisebbségi önkormányzatának képviselőit közelebből is megismerje. Az elnök úr mellett köszönthettük városunk polgár- mesterét, Pluhár Lászlót, valamint a helyi cigány- és román kisebbségi önkormányzatok elnökeit is. Megkülönböztetett tisztelettel köszönthettük Wittmann György urat, hiszen ő kapta meg 2002-ben a "Békés Megyei Kisebbségekért" kitüntetést.

A köszöntések után Niedermayer József, az Eleki Németek Egyesületének elnöke megnyitotta a bált németül és magyarul is. Rövid műsorral is kedveskedtünk az egybegyűlteknek. Gyuláról érkezett a Senior Társastánc Klub. Ők bécsi keringőt mutattak be, majd egyesületünk ifjú és idősebb párijai következtek, akik a ritmusos, pergő nyitótáncukkal a parketre hívták a közönséget. Ezzel kezdetét vette hajnal 3 óráig tartó bál.

A zenét az Eleken már jól ismert Baranya Sramli Zenekar szolgáltatta /volt Gódi Zenekar/, akik szinte megállás nélkül játszottak. A zenét csak az éjféltombolahúzás állította meg. Mintegy 50 féle tombolacsomag talált gazdára, melyek mindegyike értékes volt. A fődíj - Corvus-Kora Róbert festménye - Békéscsabára került egy egész éjszakát áttáncoló fiatal házaspár otthonába.

Azért, hogy ilyen sok, szép, értékes tombolatárgyat tudtunk átadni, köszönetünket fejezzük ki az adományozóknak: Klarissa Klemm /Németország/, Székely László, Czírok Gyuláné, Fenyvesiné Judit, Baby Bella, Mészáros János, Topa Sándorné, Méry Rudolf, Árgyelán György /művelődési központ/, "Radványi György" Középiskola /Elek/, Nánási Mihály, Szelényi Ernő, Klemm István, Zemplényi László, Egeresi János, Niedermayer József, valamint a gyulai és a kétegyházi Német Kisebbségi Önkormányzatoknak.

Ezen a bálon nem voltunk sokan, 160 főt számláltunk, ennek ellenére úgy értékeljük - elfogultság nélkül -, hogy nagyon jól mulatott és kapcsolódott ki mindenki, aki eljött. Zárásként a zenekar meghívta a közönséget a nyári sváb bálra is, melynek időpontja augusztus 2-a lesz. Reméljük, hogy azon már Németországból érkező vendégeket is üdvözölhetünk a mostani vendégeink mellett.

Nádor Mária

II. Keresztény Ifjúsági Találkozó

Levél érkezett az Ökumenikus Ifjúsági Irodától Budapestről, mely tájékoztatást ad a 2003. április 6-án /vasárnap/ délelőtt 10 órakor kezdődő és 18 órakor befejeződő II. Keresztény Ifjúsági Találkozóról.

Rendezője a Magyar Katolikus, a Magyarországi Református és a Magyarországi Evangélikus Egyház. A találkozó helyszíne az újonnan megépült "Budapest Aréna" lesz, ahová 12.500 fiatal várnak. Az Arénát a Gyermek-, Ifjúsági- és Sportminisztérium bocsátja rendelkezésre az egyházakkal korábban kötött megállapodás értelmében.

A találkozó szervezését a két éve működő Ökumenikus Ifjúsági Iroda munkatársai és önkéntes segítők végzik a Fokoláre mozgalommal együttműködve. A találkozó célja az örömteli együttlét. A rendezvényre az ország egész területéről várják a fiatalokat.

A találkozó ökumenikus jellegét a három egyház összefogása, a minden résztvevő felekezeti érzékenységét és hagyományait tiszteletben tartó közös program adja. Az ökumenében résztvevők azt keresik, ami összeköti őket, közös meggyőződésüknek adnak hangot. Ifjúsági területen több éve együttműködik a katolikus, református és evangélikus egyház, ennek az összefogásnak legsikeresebb eddigi kezdeményezése a Szigeten évek óta működő Közös Pont sátor volt.

A II. Keresztény Ifjúsági Találkozó tervezett programja 10.00-18.00:

Délelőtt: Hiteles élettapasztalatok egyének és közösségek bemutatkozásán keresztül.

Délután: művészeti előadás, közös ima. A délutáni programblokk kiemelkedő eseménye lesz Chiara Lubich, a Fokoláre mozgalom alapítójának előadása.

A Fokoláre mozgalom az egész világon elterjedt, az ökumenikus törekvéseket gyakorlati lépésekkel támogató keresztény lelkeségi mozgalom. Tevékenységi területeik: közgazdaságtan, oktatás, politikai kultúra, egészségügy, kommunikáció. Az ifjúsági korosztállyal kiemelten foglalkozik a Fiatalok az Egyesült Világért mozgalomban. Chiara Lubich egyénisége és tevékenysége ezen belül mindenütt a párbeszédet és az egységet szolgálja.

18.00-20.00: Zárókoncert, ahol ismert keresztény együttesek lépnek fel /A Testvérek együttes, ÉgIgerő gospel kórus, Promise együttes/.

A központi programmal párhuzamosan az Aréna területén koncertek, kiállítások, kézműves foglalkozások, bábelőadások várják a résztvevőket. Csendes sarok, elmélkedés. Lehetőségek piaca a bemutatkozni kívánó keresztény szervezetek, közösségek, mozgalmak részére. Az egésznapos programon a részvétel ingyenes!

Durst Ferencnél megtudtuk, hogy Elekről és környékéről is szerveznek különjáratú autóbusszal utazást az érdeklődők részére a rendezvényre. A megyénkből két autóbusz indul majd, az egyik Békéscsabáról, a másik Elekről. Az utolsó megállásuk Kondoroson lesz, ott veszik fel utoljára a megyénk-belieket. Durstné elmondta még, hogy a találkozó nem csak feltétlenül fiataloknak szól, korra való tekintet nélkül bárkit szívesen látnak, hiszen a meghirdetett program igencsak sokrétű, sokirányú, sokakat érinthet és érdekelhet.

Az eleki érdeklődők Durst Ferencnél kaphatnak mindenre kiterjedő, részletes felvilágosítást - jelentkezni is nála lehet - napközben a postán, munkaidőn túl személyesen és telefonon is kereshetik.

T.R.K.

Előzetes a "Böjt közepe" rendezvényről

Az eleki németeknél régi hagyomány, hogy hamvazószerda és húsvét közötti időszak felén megrendezik a "böjt közepét". Ez az idő a böjtölés ideje, és mivel ez túl hosszúnak tűnik a hús nélküli étkezés addig, a félidőben "becsempészték" egy kolbászos-rántottás ünnepet.

Ennek ideje idén március 26-án lesz. A szervezők a Leimen Német Közösségi Házban rendezik meg ezt az összejövetelt. A részletekről a rendezvény után, következő lapunkban számolunk be.

Nádor Mária

Emlékezés a régi Elekre

Mostani lapszámunkban részleteket szeretnénk közölni dr. Singer Ferencné Walthier Ilona /1914-/ visszaemlékezéséből, mely az Ament Andor által írt, de nyomtatásban meg nem jelent Emlékek könyve /Bp. 2001/ 43-45. oldalán található Lonci néni elbeszélése címen.

Először minden magyarázat nélkül nézzük ezeket a sok esetben forrásértékűnek is tekinthető részeket:

"A mi őseink, a svábok nagyon vallásos, erkölcsös, a hagyományokhoz ragaszkodó tudatos és nagyon dolgozó emberek voltak... Az utcákat gondosan separték, nyáron locsolták, akácvirágzaskor illatozott az egész falu."

"Az elekiek földművelő népek voltak és végül is annyi földet szereztek össze, hogy nem volt nekik elég az eleki határ, Lökösháza, Botos pusztá, Nagykamarás, sőt a gyulai határról is kiszakítottak jókora darabot.

Más nemzetiségűekkel nem házasodtak össze, az idegeneket-héárklofáni-

/Hergelofener-jöttment/-nek mondták, ezért tulajdonképpen az egész falu keresztül kasul rokonságban volt egymással."

"Az elekiek tulajdonképpen disznóhizlalásból gazdagodtak meg. Az állomáson túl nagy hizlaldák voltak. A disznókat Pestre, Bécsbe szállították. Először gyalog hajtották őket nagy pihenőkkel."

"Nagyapám annakidején cementjárdát is csináltatott a ház elé és ő építette az első fürdőszobát Eleken."

"Volt a falunak egy igen híres rezesbandája, a -blózerek-... A névnapok előestéjén is járták a falut és a nős férfiak ablaka alatt megálltak névnapot köszönteni. Három nótát fűjtak, a második után kellett kiadni a pénzt."

"Megünnepelték a farsangot is. Farsang keddjén minden házban fánkot sütöttek, és a gyerekek egy hosszú botot feltartva jártak házról házra: Hujju Fasing Krapfa raus. Ilyenkor fánkot kellett a botra szúrni. Addig jártak, amíg a bot tele lett. Volt nagy farsangi felvonulás is. Lovas legények, gyalogos álarcosok, szekerek, egyik szekér mögött a kerék, rajta a forgó két rongybabával, a Hansival meg Grétivel. Ezeknek ahova bekopogtak, bort vagy pálinkát kellett adni."

"Az eleki asszonyok nagyon jól tudtak sütni-főzni, és volt miből...Az is szokás volt, hogy nagy ünnepek előtti napon, húsvét, karácsony, pünkösd szombatján plócot sütöttek. A plóc édes kalácstésztaból sok tojássárgájával készült tészta volt, amit jó kétujjnyi vastag nagy kerek alakra nyújtottak ki, tésztafényernál nagyobbra, vajjal megkenték, cukorral megszórták és kemencében sütötték meg."

"Dehát ennek a jó világnak mindörökre vége. Ezeket a becsületes, dolgos embereket a második világháború után 40 kilós csomaggal kitelepítették, marhavagonokba zárták őket és így vitték ki szeretet falujukból. Eleken háromféle nemzetiség van: valamennyi itt rekedt sváb, magyar és román. Jelenleg a községnek

/városnak/ 5900 lakosa van 2480 a katolikus."

Ez a visszaemlékezés is azt erősíti meg, hogy Elek egykoron az úgynevezett "német korszakban" igen gazdag volt minden szempontból, hisz a sertéstartásból származó jelentős jövedelemből sok hasznos dolgot is tellett.

A jólét szerencsére az igényességgel is párosult, mert az eleki utcák mindig ragyogtak a tisztaságtól, sőt még betonjárda is készült, ami nem volt általános az akkori Békéscsabán sem.

Mint általában mindenütt, így Eleken is igen zárt volt a helyi társadalom 1945-ig. Ez természetesen sok rosszat is jelentett, elég csak a rokonházasságokra, illetve az így született gyermekekre gondolni.

A hagyományait a helyiek már a múltban is ápolták, igaz akkor teljesen más volt a befogadó közeg is. Az is természetes volt, hogy a hagyományos ételeiket főzték.

Egy korszak zárult le a tragikus 1946 és 1948 közötti időszakban Eleken is, aminek következtében a település lakossági összetétele teljesen megváltozott. Éppen ezért igen értékesnek tekinthető minden olyan visszaemlékezés, amely ezt a régi világot idézi fel, és különösen érdekes akkor, ha azt egy olyan tősgyökeres eleki személy írta, aki szerencsére még most is él.

Rapajkó Tibor

Volt egyszer egy malom...

A minap a városban járván találkoztam egy régi ismerőssel, azok közül való, akik még dolgoztak a malomban. Megtapasztalhatták, hogy milyen érzés, amikor a búzából kiváló minőségű liszt lesz, megérezték az új termés egyéni, megmásíthatatlan illatát. Gyuri bácsi szívesen fogadta érdeklődésemet, hiszen 1946-tól - kisebb megszakításokkal - 1984-ig, nyugdíjbavonulásáig a malmokban vagy azok környékén dolgozott.

A mai ifjúság, és mi középkorúak is igen keveset tudunk Elek város ilyen irányú múltjáról, pedig érdemes egy kicsit búvárkodni. Az ország egyik leghíresebb városa volt, ahol kiváló minőségű búzát őrltek és az export bizony a tengerentúlra is eljutott. Ehhez persze kellett a végeláthatatlan

búzamezők és sok-sok dolgozó kéz. A korábbi idők malmainak történetéből idéznék, nosztalgiáznék, egyben megemlékeznek azokról az emberekről is, akik munkája nyomán még ma is áll a malmokból kettő.

A korábbi idők malmai

Már rövidebbel a betelepülés után malmot létesített Eleken a földesúr. Az akkori Rosengassében (Rózsa utcában) állt a kultúrházzal szemben. A Rosengasse északi végén állt egy nagy kút, körülötte még pusztá volt. Itt mosták és szárították a búzát. A tisztítás után a száraz kenyérgabonát a közelben lévő uradalmi malomba szállították. A források említenek egy szélmalmot is, amely a falu déli részén, a Betyárvárosba állt. Ennek tulajdonosáról nem maradt fenn adat. Ez a településrész a szélmalom által kapta a nevét. A terület még nem volt beépítve. A malom ügyfelei messzebből érkeztek és gyakran várniuk kellett a szeles időre, ezért épült számukra egy fogadó, ahol megszállhattak. A sok várakozás közben a vendégeknek szórakozásra is volt idejük. Mivel gyakran duhaj betyár módra várakoztak, ennek híre elterjedt a faluban, így keletkezett a környék elnevezése.

A Betyárvárosban volt az úgynevezett Zsidómalom is, amely részvénytársaságként működött. Tudunk néhány elekiről, akiknek volt ebben részesedésük, melyet az örökösök nem vettek át, mert a malom súlyosan el volt adósodva. Így nagyon kedvezően került a zsidó résztulajdonosok kezébe. Annak idején ez a malom nagyságában és kapacitásában túlszárnyalta a többi üzemet. A vágóhíddal szemközt állt. Az első világháború alatt még működött, de a 20-as években már csak a kéménye emlékeztetett múltjára.

A korábbi idők másik malmáról azt tudjuk, hogy a Niedermayer család hátsó udvarában, a Kígyó utcában szárazmalomként működött, mely egyenrangú volt az uradalmi malommal. Ennek hátsó udvara a Pestis sorig nyúlt, onnan lehetett megközelíteni.

Az első eleki hengermalom társságot (újtelepi) nyílt részvénytársaságként alapították. Később zárt szövetkezetté alakult. Ezt a malmot Thomas Mahler, a parlamenti képviselő édesapja építtette. Eleinte kicsi volt. Az 1890-es években megnagyobbították és korszerűsítették. Thomas Mahlernak a malom mellett sertéshízlaldája is volt, ezért is építtette a malmot. Ebből arra lehet következtetni, hogy már a Budapest-Arad vasútvonal elkészülte után rövidebbel megépíttette, ez kb. 1860-70 körül lehetett. Később eladta a malmot, utolsó éveiben a malom 80%-ban a Zöllner család tulajdonában volt, de Strifler Sebestyénnek is volt 65 darab részvénye. A malom kapacitása 110 q búza és 60 q kukorica vagy árpa feldolgozását tette lehetővé. Ezen kívül működött is itt egy olajütő is, amelyet télen használtak. A felújított és modernizált malmok közül a legjobb lisztet gyártotta.

Az első eleki gőzmalom (öregmalom) 1884-ben épült a község déli részén a vasútvonal mellett. Az akkori viszonyok szerint modern berendezése volt. A legutóbbi időkig ez volt a legtöbbet termelő malom. Alapítói Max Hammer, Karl Walthier, Martin Singer és Max Wittmann voltak. Először nyílt részvénytársaság volt, később zárt társasággá alakították. Kapacitása 24 óra alatt 130 q búza és 120 q kukorica vagy árpa megőrlését tette lehetővé. A malomhoz kapcsolódóan hosszú évekig fürdő is működött több medencével és szaunával. Ezt a 30-as években gabonaraktárrá építették át. Ekkor építettek egy hídmérleget és egy rakodórampát. Itt is volt olajütő, amelyet böjt idején használtak. A gabonaválogatáshoz egy szelektort is beépítettek, volt egy szárított lucerna és siló tárolására használt helység is.

A Walthier és Társa Múmalom (a IV-es óvoda helyén volt) 1896 körül építették. Az I. Világháborúig kevés megszakítással egész évben 3 műszakban működött. 24 órás kapacitása 150 q búza és 100 q kukorica vagy árpa feldolgozását tette lehetővé. 32 résztulajdonossal nyílt részvénytársaságként alakult. Az épületnek több emelete volt, amelyeket függőfolyosó kötött össze a gabonaraktárral. A gabonaraktárban 150 vagon gabonát lehetett tárolni. Az itt készült finomlisztet Brazíliába és Svájcba is exportálták. Az I. Világháború utáni határral elveszett a község természetes hátországa, emiatt a malmok már csak önmaguk árnyékai voltak. Ez a malom volt a legnagyobb és a legmodernebb, de eladták és a 30-as években lebontották. A hengerrészeket az öregmalom vette meg, amelyet ezáltal modernizáltak. A gép- házat Anton Ádám vette meg és lakóházzá alakította. A malom ártézi kútját a község vásárolta meg lakossági szolgálatra.

A 60-as évektől a malmaink tevékenysége átalakult. Az öregmalomból keverőüzem, az újtelepi

kismalomból raktár lett, majd egy része eladásra került, ma már ezt sem mondhatjuk el. A keverőüzem megszűnt, zárt ajtók, csukott ablakok várják a kíváncsiskodókat. Talán egyszer ismét folytathatják hagyományos tevékenységüket.

(Forrás: J. Stöckl-Franz Brandt munkája, valamint eleki elbeszélések)

Lantos Mihályné

Sportszilánkok

Amikor egy sportágat elhelyezünk az adott település sportpalettáján, a legelső momentuma szükséges eszközök biztosítása, majd következhet az érdemi munka. Ennek alapjait az adott sportág elemeinek elsajátítása jelenti. Ezen belül történő megmérettetést már komoly előrehaladásként lehet értékelni. A folyamatos edzések előrehaladtával az adott sportágúzők kezdik kinőni a lehetőségeik határait. Ahhoz, hogy a természetes előrehaladást, fejlődést biztosítsuk, lépni kell, kapcsolatot kell teremteni más sportágat kedvelőkkel. Lényegében az előbbieket játszódta le a helyi középfokú oktatási intézmény asztaliteniszt kedvelő tanulóival is. A második egymást követő tanévben szerveznek számukra edzéslehetőségeket. Az alapvető cél az aktív pihenés volt, a tanulók tartalmasan mulassák a szabadidejük egy részét. Később módosításra szorult ez az alapvető célkitűzés. E módosításra a közelmúltban került sor, az asztaliteniszező szakközépiskolások csatlakoztak a kispályás labdarúgást űző társaikhoz, és Gyulán a Nicolae Balcescu Román Gimnázium vendégszeretettel élvezték, megmérkőztek az intézmény tanulóival. A további cél ezek után nem is lehet más, mint hogy bővüljön az együttműködés. Az eleki középfokú oktatási intézmény ezidáig is ápolta ezeket a kezdeményezéseket. Nagy Endrét, a Radványi György Középiskola és Szakképző Intézet testnevelő tanárát a témakör feltérképezésére kértük meg.

A szakember elmondta, hogy immár két évre tehető az újkígyósi, az elekihez hasonló profilú középiskolával való gyümölcsöző együttműködési sportkapcsolat. Az adott helyszíneken lezajló mérkőzések - elsősorban kispályás labdarúgás és női kézilabda - időpontjai folyamatosak az erősebb intenzitás az egyes versenyidőszak előtt tapasztalható. Ezek az összecsapások elsősorban a formaidőzítést szolgálják. Van, hogy az alkalmi seregszemlékbe - az említett két középiskola részvételén túl - mások is bekapcsolódnak, például a gyulai Munkácsy Mihály Szakközépiskola, vagy a már említett, ugyancsak gyulai Nicolae Balcescu Román Gimnázium. Az eleki középiskola határon átnyúló kapcsolatot is ápol, a romániai, borossebesi Mezőgazdasági Középiskolával. Egy ilyen találkozót eredményezett az eleki tanulók kerékpártúrája, amikor is a borossebesiek fogadták őket. A következő lépés már a közeljövőben megtörténik, amikor Szabadkígyóson, ez év április elején a Mezőgazdasági Középiskolák Nemzetközi Sportversenyét tartják. Ezen a seregszemlén az eleki középfokú oktatási intézmény mellett vendégként az említett borossebesi középiskola is képviselteti magát. A nemzetközi versenyen előreláthatólag 12 együttes méri össze képességeit, atlétikai számokban és labdajátékokban.

* * *

Az utóbbi évek gyakorlatának megfelelően az általános iskola az idén is megszervezte a tanulók és a szülők körében egyaránt kedvelt sítábort. A családi jellegű kirándulásra január 18-a és 25-e között került sor a szlovákiai Rózsahegyen. Ennek alapvető célja, hogy a gyermekek és a szülők együttesen kiránduljanak. Mint minden esztendőben, így az ideiben is a síkedvelők két tábort képeztek: akik már korábban elsajátították a sportág alapjait, illetve azok, akik még nem. A 10-12 kezdő síelő megbirkózott az alapokkal, vagyis a továbbiakban a haladók táborát gyarapítják. Ez annyit jelent, hogy a tudásuknak megfelelően használják a sífelvonót, illetve síelnek egyedül. A szlovákiai sítáborral még nem ért véget az idény. Az előző évek hagyományainak megfelelően egy-egy napra a romániai Aranyost látogatják meg az eleki síkedvelők. Cikkünk megjelenéséig kettő ilyen jellegű kezdeményezést jegyeztek. Május közepéig még néhányra sort kerítenek, lévén, hogy az említett helyen hóbiztosság tudható, a tavasz beköszöntétől függetlenül.

B.N.

A magasröptű Sörsasok diadala

Tizenhárom hetes küzdelemsorozat után pont került a III., Vigyikán János emlékét őrző teremlabdarugó-bajnokság végére. A seregszemle 78 találkozója közül mindössze egyet nem tudtak megtartani hiányzó csapat miatt. Már ez a tény is jelzi, hogy nem babra ment a játék, az együtteseket alkotó játékosok szívügyüknek tekintették a rendezvényt. Minden valószínűség szerint az ilyen hozzáállás nem csak a jelenben értékelhető pozitívumként, de a jövőre nézve is biztató lehet. Ez szavatolhatja a folyamatosságot, meg az, hogy az évek során megerősödött az eleki kezdeményezés, lényegében ezt támasztja alá, hogy a mostani megmérettetésen nem kevesebb mint 13 csapat vett részt. Az eleki alakulatok mellett Gyula és Lökösháza képviseltette magát, ha azonban a játékosok hovatartozását tekintjük, a kör természetesen tovább tágul. Mindent összegezve tehát elmondható, hogy az eleki teremlabdarugó-bajnokságnak létjogosultsága van a város sportpalettáján. Mint minden érdemleges megmozdulásnak, így az eleki kispályás focitornának is megvan a körítése. A szervezők kihírdették a győztes csapatot, megválasztották és megjutalmazták a legjobb egyéneket. Még mielőtt azonban rátérnénk ezek ismertetésére, nézzük a seregszemle utolsó két fordulójának főbb mozzanatait, majd pedig a végső helyezési sorrendet.

XII. forduló: Lökösháza-Turoczy Diszkont: 5-6, góllövők: Bauer, Farka, Gug, Lévai, Stier, illetve Dobray Zs., Dobray A., Puskás (2), Lázok, Elekes. Sörsasok-Tölgyfa Söröző: 3-1, góllövők: Uhrin (3), illetve Gál. Másnaposak-Ez+Az: 4-8, góllövők: Bloch (2), Nádor, Gémes, illetve Ruszkó, Pugymer, Focht, Gróh, Mészáros (2), Germán, Somogyi. DSE-Lakhandy: 3-5, góllövők: Hoffmann, dr. Nagy (2), illetve Papp (3), Kriste, Szeidler. Cselesek-Fc Border Guard: 1-5, góllövők: Szabó, illetve Baráth (3), Rung, Andrási. Fc Malom-Bigi Boy: 3-4, góllövők: Kapocsán, Donnert, és egy öngól, illetve Rádai, Krisán (2), Popucza.

XIII. forduló: Tölgyfa Söröző-Amatőrök: 21-7, góllövők: Bálint (5), Gál (13), Sarkadi, Resetár, Popucza M., illetve Gyüre (3), Domokos(3), Buksa. Bigi Boy-Lökösháza: 4-6, góllövők: Rádai, Nagy, Popucza, Krisán, illetve Gugh (3), Borsi, Stier (2). Turoczy Diszkont-DSE 7-0, góllövők: Lázok (2), Lakatos (2), Hotya, Elekes, Erdei. Lakhandy-Cselesek: 0-3, (küzdelem nélkül). Fc Border Guard-Másnaposak 5-3, góllövők: Baráth (2), Ring (2), Szincsák, illetve Bloch (2), Gémes. Ez+Az-Sörsasok: 2-6, góllövők: Somogyi, Germán, illetve Szücs, Kohut (3), Csuz.

A torna végső helyezési sorrendje:

1. Sörsasok	12	11	1	0	98-27	34	(+71)
2. Turoczy Diszkont	12	10	0	2	85-33	30	(+50)
3. Tölgyfa Söröző	12	10	0	2	107-39	30	(+68)
4. Fc Border Guard	12	7	1	4	41-41	22	(0)
5. Lakhandy	12	6	2	4	56-52	20	(+4)
6. Lökösháza	12	6	0	6	57-58	18	(-1)
7. Fc Malom	12	5	2	5	77-44	17	(+33)
8. Ez+Az	12	5	0	7	56-66	15	(-10)
9. Bigi Boy	12	5	0	7	44-66	15	(-22)
10. DSE	12	4	0	8	34-57	12	(-23)
11. Másnaposak	12	3	0	9	42-88	9	(-46)
12. Cselesek	12	2	0	10	24-71	6	(-47)
13. Amatőrök	12	1	0	11	37-110	3	(-73)

Az eleki teremlabdarugó-bajnokságot a hétről hétre látottak alapján teljesen megérdemelten a Sörsasok gárdája nyerte meg, emlékeztetőül a győztes csapat névsora: Kohut Zoltán, Séllei Gyula, Uhrin Pál, Nagy Ferenc, Tóth Attila, Ivanics Róbert, Labos Pál, Csuz István, Dávid Zsolt, Szücs Zolt, Sándor Csaba, Dusan Grujic, Belicza János és Fehér Róbert. A bajnokcsapat vándorserleget és külön serleget, valamint a játékosok aranyérmét vehették át a szervezőktől, értelem szerint a

második és a harmadik helyezett együttes tagjai ezüst-, illetve bronzéremben részesültek. Ezzel természetesen még nincs vége a méltatásnak. A Turóczy Diszkon, a Tölgyfa Söröző, az Fc Border Guard, a Lökösháza, valamint az Fc Malom gárdája egy-egy bőrlabdával gazdagodott. Valamennyi résztvevő jutalomban részesült. Az eleki általános iskola felajánlása értelmében a következő együttesek ingyen használhatják a sportcsarnokot, az időtartamot természetesen a helyezési sorrend befolyásolja, ezek szerint Ez+Az 4 órás, a Bigi Boy és a Másnaposak 3-3 órás, a Cselesek és az Amatőrök egyaránt másfél-másfél óra időtartamra vehetik igénybe a sportcsarnokot. A III., Vigyikán János emlékére rendezett teremlabdarugó-bajnokság legjobb játékosává Lénárt Zsoltot (Fc Malom), legjobb kapusává pedig Szabó Bálintot (Lakhandy) választották, legeredményesebb játékosként Gál Attila (Tölgyfa Söröző) végzett 33 találattal, mindhárman külön jutalomban részesültek. Külön egy-egy üveg pezsgőt kapott Stir Mihály (Lökösháza), aki szinte az egész tornán sérült kézzel védett, valamint Baráth Imre (Fc Border Guard), aki a seregszemle legszebb találatát szerezte. Az egyéb díjakat, elismeréseket Vigyikán Márta és két gyermeke, Bertold és Karmen nyújtotta át az érintetteknek.

Hoffmann Ferencet, a szervezők egyikét arra kértük meg, hogy összegezze a tizenhárom hét során látottakat, tapasztaltakat. Elmondta, hogy összességében elégedett a tapasztaltakkal. Kitért a részletekre is: az utóbbi évek egyik legszínvonalasabb seregszemléjét láthatták, követhették a nézők, ez természetesen az együttesek minőségének, a vidéki csapatoknak, valamint az NB-s bajnokságban szereplő játékosoknak köszönhető. Nem hagyható figyelmen kívül az a tény sem, hogy a mostani megmérettetésen rekordszámú együttes képviseltette magát. A tornát sikerült zökkenőmentesen lebonyolítani. A bajnokság folyamán a sportszerűség magas foka volt érzékelhető, például néhány alkalommal előfordult, hogy egyik vagy másik csapat kevesebb játékosal jelentkezett játékra. Az ellenfelek ilyenkor (szinte kivétel nélkül) nem a szabályok adta lehetőségek alapján állt fel, hanem az ellenfélhez hasonló játékos létszámmal. Fontos tény még, hogy a torna valamennyi résztvevője elégedettségének adott hangot. A magas színvonalat többen is nyomatékosították, köztük a kétegyházi torna szervezője, valamint a játékvezetők is. Ez utóbbiak elmondták, hogy több településen bíráskodtak teremlabdarugó-bajnokságokon, de az eleki bizonyult a legjobbak egyikének. Mindez pedig arra sarkallja a szervezőket, hogy az elkövetkezőkben is megszervezzék a teremlabdarugó-bajnokságot. Végezetül Hoffmann Ferenc köszönetet mondott a seregszemle valamennyi játékosának, játékvezetőjének, támogatójának.

Ha már a játékvezetőkről is szó esett, valamennyien a Megyei Labdarugó-szövetség játékvezetői voltak, kivétel nélkül ellátták feladatukat, ténykedésükkel kedvezően befolyásolták a seregszemle magas színvonalát, név szerint: Bíró István, Csonka János, Nagy Lajos, Enyedi Béla, Kurucz András és Simon Attila.

A III., Vigyikán János teremlabdarugó-bajnokság támogatói voltak: Turóczy András, Strifler László, Popucza György vállalkozók, valamint Elek Város önkormányzata Oktatási és Kulturális Bizottsága, az általános iskola, az általános iskola Diákspport Egyesülete.

B.N.